

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD

THE WORKING PEOPLE

ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО 224.

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ.

REGULAR NUMBER 224

РІК VII.

Ч 1.

СУВОТА 9 СІЧНЯ 1915.

WINNIPEG-MAN

JANUARY 9 SATURDAY 1915.

No 1. VOL. VII

Новинки

Нова англійська втрата.

ЛОНДОН. — 1 січня. Англійська воєнна маринарка понесла знову невіджадану втрату. Німецьке підводне судно загопило сьогодні оден з найбільших англійських воєнних кораблів 'Formidable' поєму 15,000 тонн. Корабель сей коштував \$5,000,000. Залоза сего корабля вносіла 780 осіб; Вратовано лише 201 осіб; 579 погнбло.

Заносить ся на примусовий побір на війну в Англії.

Лондон. — 3 січня. Говорачи про се, що в Англії є багато молодих людей від нікого незалежних і они не хотять зголосити ся на війну, парламентарний секретар **Мек Намара** скавав таке:

„Если они думают втпшати ся свобідним житєм коштом других людей, то не довго будуть они ним тішити ся“.

Значать роблять ся заходи, щоб їх силою взяти на війну за вітчину.

Не продають конний на війну.

Фейрборі, Неб. — 31 грудня. Фармери з Джеферсонського округа заявляи купцели коний з Кензес, котрий купує коні для кавалерії і артилерії котроїсь з європейських держав і платить високі ціни, що они за ніяку ціну не продадут йому своїх коний на війну. Хоч мають они коні на продаж то не продадут на очевидне убійство, позаяк мають і для звйрат співчутю.

Турки йдуть вперед.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ. — 3 січня. Наші війська здобули Ардаган уфортифіковане російське місто, яке боронив ген. Захен з 5 тисячною залогою. Здобуване міста тревало три днї і покінчило ся цікавотою програною для Росіян.

Москалі здержані під Горлицями.

Берлін. — 6 січня. Зуєвля Росіян на північ від Горлиць, змагаючи до дальшого походу по головній дорозі до Бохні, на полудень від нового Санча не повели ся.

Австрійські війська бють ся знаменито в своїх приготаванах позиціях.

ВІДЕНЬ. — 6 січня. Повновні проби неприятеля, змагаючи до зломаня наших ліній ва захід і на північний захід не повели ся. Росіяни муєли цофнути ся з великими стратами.

В горах тепер спокій. На фронтах на північній і на полудневій стороні Висли продовжає ся арматній двобій.

Катастрофа в тунелю підземної залізниці в Нью-Йорку.

НЬЮ-ЙОРК. — 6 січня. З причини експлозії електричності в тунелю підземної залізниці (собєєю) сьогодні рано два потяги експресовий і льокальний, задержали ся в тунелі між двома стаяціями, Дим заплывшю ся гуми переєстрашавши пасажирів. Повиламувавши двері і повибивавши вікна в потягах они тікали в темноті тунелю до найблизших стаяцій. Підчас ської катастрофи згинула одна жєньщина а около 200 осіб тяжше і лекше ранені.

Робітники в Шкоції проти війни.

Глязгов. — 2 січня. Перший раз після вибуху війни англійські робітники явно заявляи ся проти дальшого ведєня війни. Шкоцка независома робітничка партія на тайних зборах, на яких голловним бесідником був соєд. провідник Кейр Гарді, ухвалила і оублїкувала резолюції, в яких висловлює жалю, що послі їхньої парадї з іншими послами помагали правительству в вербованю рекрутів; резолюції звивають всіх членів партії, аби они не помагали правительству в теперішній війні.

Партійні справи.

Вінніпег, Ман.

Днї 24 грудня. І 14 відбулись річні збори українського відділу У. С. Д. П. в Вінніпегу.

Справозданє заряду відділу прийато з признанєм.

Справозданє секретаря відділу т. Клим за час його урядованя від 24-цвітня до 24 грудня було слїдуюче:

ПРИХІД:

Від старого уряду	\$3.06
членського податку	78.95
колектя з віч	51.45
з устроюваня забави	37.00
Разом	\$170.26

РОЗХІД:

Кореспонденція	\$2.88
кокардки на віча	4.95
мальованє	3.90
партійні стемплї на „Роб. Нар.“	16.60
за галї на віча	40.00
за галю для відділу на устроюванє вечерків	44.50
	18.75
Разом	162.06
готівка	8.29
	170.26

На нових урядників вибрано:

Т. Григорій Ткачук організатор, П. Клим секретар, Онуфрій Будник касієр, Стефан Василяна кольпортер.

Ввиду потайної роботи деяких некарних членів, котрі хотять розбити відділ і заложити другий, ухвалено:

1. Хто з членів відділу має якісь закиди або обжалованя проти другого члена, має звернутись до заряду відділу.

2. Хто буде протинитись ухвалам відділу має бути виключений з відділу на час від 3 місяців до 1 року.

3. Ухвалено щоб всякі важніші ухвали відділу подавати в „Р.Н.“ — На тих самих зборах взято під розвагу шкідливу роботу Р. Регнера для нашого відділу і його нехтованя ухвал відділу. На підставі ухвали з попереднього мітінгу виключено його з членства відділу і з цілої У. С. Д. П. в Канаді.

О сїм повідомляємо усім.

відділу У. С. Д. П. в Канаді.

За відділ П. Клим, секретар.

ВИБІР РЕДАКЦІЙНОГО КОМІТЕТУ „РОБ. НАР.“

До відома всім відділам і членству У. С. Д. П.

З кінцем грудня 1914. скінчалось референдум на вибір „Редакційного Комітету Р. Н.“ Вислід голосованя був слїдуючий: 18 відділів голосували односторонно за поставлєними кандидатами якими були, П. Клим, В. Н. Колієник і Іван Кульчицький. І голосу відділі Coleman, Alta. був протитов. Колієника. 7 відділів не прислали жадної відповіди.

Вибраними до „Редакційного Комітету“ вістають П. Клим, В. Н. Колієник і Іван Кульчицький, котрі перебрали заряд „Роб. Нар.“ в свої руки.

Вінніпег, 3 січня 1915.

За Ека. Ком. М. Зремійчук секретар.

„Новий Мір“

Братній орган російських товаришів, видаваний в Нью-Йорку до тепер лише раз в тиждень почав вже виходити щоденно. „Н.М.“ є одинокою російською соціал-демократичною часопискою в цілій Америці, яка будить рос. колонію зі сну і пробиває її пуг до кращого будучого. „Н.М.“ не раз помагав і готов завєжди помагати організаційній роботі і серед українського робітництва в Спол. Державах. Він відступав навіть свого часу свої сторінки на статі і ведєне справ укр. соціалістам і безумнівно готов се завєжди зробити на будуче, колиб була потреба. — „Н.М.“ як дневник, з таким засобом звисних із своїх пьсань товаришів як співробітники, являє ся нині велитєм борцем, надєю тих, за чїї права він боре ся а пострахом їхнього ворога. — З радістю витаето ся новинку а „Нов. Мірови“ бажаємо як найкращих успіхів.

Спішіть на поміч „Р. Н.“

„РОБ. НАРОД“ Новий рік частає! пане Довге! Мені щось здає ся, що ми таки нарешті сего року вже попрощаєм ся. Така надія в мене вступила з новим роком.

ДОВГ „РОБ. НАРОДА“: Та оно бачиш, добрий жарт: ти з кождим роком надєш ся на лучше, бо ти його не маєш, а я нового року бою ся, бо він може знищити мене і мого пана капітала, в котрого я агентом служу. Таж сам добре знаєш, щоб ти мому панови зробив, колиб я тебе не стеріг і дав тобі рупити ся.

Але знаєш, мені а сям новим роком чогось зле робить ся. Від часу нашої першої балачки, твої тогарині справді рушились і шлють гроші разом з погрозами для мене. Эска так дальше піде, то ми так дійсно роїєм ся.

Ось твої скорі виручителі:
Відділ з Ферні, Б.К. прислав \$30.50, які зложили товариші: по \$1.50: І. Турак і Д. Мойсюк; по \$1.00: Копональчук і К. Давішинський; по 50¢: Т. Будник, Н. Ткачук, А. Шміт, В. Шлемко; по 25¢: Д. Мишок і Ю. Відник. З розівравки яка відбулась 20 грудня 1914. — \$22.50.

Відділ з Тімменс, Онт. прислав \$16.50, які зложили товариші: по \$2.00 Дж. Рубанець; \$1.00 М. Вальон, Лев Стойка; 75¢ Н. Пичарський; 50¢ Я. Яворський, В. Шавлюк, Ф. Веню, К. Нога, М. Новак, А. Кравець, А. Зуп, І. Шумович, К. Навидович, Н. Пипипа, І. Грицак, Н. Ковч, М. Курейко, Роза Липець, М. Шарський, В. Хрестинник Я. Маліів; О. Тююнник, І. Крамарук; по 25¢: І. Рабій, М. Баві, Г. Матковський, Н. Зараднюк, Н. Давіс, С. Міткевич, І. Левчук, А. Кіцула, і І. Добухіт.

З Монреал, Кве. прислали \$4.05, які зложили т. т.: Ів. Яворський, — С. Яськів, по 1.00 дол. В. Романчук 50¢. В. Костенчук 30¢; по 25¢: Т. Войчук, М. Голодівска, П. Яворський, М. Яворска, П. Федорців.

Сплатчено довгу „Роб. Нар.“ \$51, лишає ся ще \$794. „Роб. Народ“: Славно Товариші! Дружно вперед! Ми побїдамо!

ПЕРШИЙ РАЗ в ВІННІПЕГУ!

В суботу днї 16. січня 1915 в **Queens Hall** на Selkirk Ave. відіграє Ам. Круж. ім. В. Винниченка дві дуже гарні штуки

БУДКА Ч. 27
в одній дії - Івана Франка

І АМЕРИКАНСЬКИЙ РОБІТНИК

в трох відслонях - Давид Еделштейн.
Ціни мість 50, 35, 25, і 15 центів.
Тикети можна набувати в ред. „Роб. Нар.“ на McGregor & Pritchard і в Рускій Книгарні на 850 Main St.
Початок точно о год. 8.30 вечером.

Позіп!

Купуйте почтові картки виданя „Робочого Народу“:

1. Засуд за правду,	6. Прометей,
2. Багатошка та бомба,	7. Царська любов,
3. Овочі війни,	8. Мирослав Січинський по
4. Не пора,	утечі з вязниці,
5. Сучасна Голгофта,	10. Не сїють не орють...

Ціни: 2 за 5 с.; 12 за 25с.; книгарням і відділам звичайна знижка.

Адресуйте:

„Robotchyj Narod“
BOX 3658 WINNIPEG, MAN.

„ROBOTCHYJ NAROD“ (THE WORKING PEOPLE).

The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada. THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA. Published weekly by THE EXECUTIVE COMMITTEE OF THE U. S. D. P. OF CANADA Pritchard & McGregor Winnipeg, Man. Subscription \$2.00 a year.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

„Робочий Народ“ — одинокий соц. дем. часопис для цілої Америки; она одна дає те знання яке повинен мати кожний працюючий класово свідомий чоловік. Хочеш знати, як здобути кращий лад на світі, то читай все „Робочий Народ“

„Робочий Народ“ коштує на рік лиш два долари а адреса до него є:

„ROBOTCHYJ NAROD“ Box 3658 (Sta. B.) Winnipeg Man

3 новим роком.

Рік тисяч дев'яност чотирнадцятий потонув вже в минулий безповоротю. В історії записав він себе початком найстрашнішої, продовжаючоїся тепер в Європі, людської різни. В тім році всі проці події в соціальному, економічному і політичному житті цілого світа немовби нивкуть в кровавім полум'ї європейської воєнної пожежі.

Доперва тепер, коли війна шалє цілою силою своєї стеклости, люди побачили і зрозуміли її наслідки, котрі они колись не могли, чи не хотіли собі зобразити. Чейже війна ся, се не несподіванка для нас. Всі ми знали, що она неминуча; ждалисьмо і лякалисьмо ся її. Всякий бачив се і розумів, що війна се одинокий спосіб розв'язки того питання, яке ставила нам рабункова колоніальна політика всіх могутих держав, яке являло ся при змаганні капіталістичних клас тих держав до розширення і зміцнення своєї економічної сили і впливу, причім правительств тих держав були заставлені до перегонювання ся, задля оборони інтересів своїх капіталістів.

І дивно лишє, що так важне питання, як оборона життя і маєтку соток мільонів людей, не було протиставлене загалом питання війни, з такоюж важністю і необхідністю, як важною вважала ся потреба оборони по злодійськи нагарбаного маєтку горсткн капіталістів.

Одинока соціал-демократична партія вказувала всюди і завжди на се, чим грядуча хвиля грозить і вивала народні маси до борби з милітаризмом.

В останнім році, коли вже марево війни зависло у владі, соціалісти усього світа була заняті питанням, як не допустити до вибуху сеї війни. В Німеччині, Фран-

ції, Англії, Росії, Австрії, Італії і в інших державах вели они зав'язу кампанію проти війни, в часі якої не обійшло ся й без жертв.

Найбільшою жертвою, яку заплатив Інтернаціонал за сю кампанію, була смерть тов. Жореса, незрівняного провідника французької соціал-демократії, котрого, за агітацію проти трохлітньої військової служби, убив сфавтазований прихильник милітаризму.

Вабух війни — се тріумф милітаризму; та бути може, що се вже його останній акт. Народні маси воюючих держав, які передем не помагали соціалістам в борбі за їх такі власні інтереси, тепер доперва, під ударами грізної дійсности, починають розуміти правду від давня вже голошену соціалістами. Пролетарі з цілого світа вчать ся її. Революційний настрої серед мас робочого люду зростає. На протест г. Лібкнехта в Німеччині відзивають ся відрядні голоси тогарипів у Франції і Англії. Сей протест поніс ся ехом по цілім світі. До нього прилучують ся голоси пролетаріату усіх країв і він скорше чи пізніше розвине ся в рев гургану перед яким змовкуть і наймогутніші армати.

І тому, хоч біжуча війна ізвивані з ньюю подіїя тісно лучаєт минулий, 1914 рік, з новим, 1915 р., ми все вірамо, що новий рік вирве ся з під впливу його попередника і принесе нам дещо відряднішого. Хоч в перших його днях, тяжких, а то і місяцях, продовжати меть ся воєнна буря і важкий гнет її впливу давить на увесь світ, то всеж маємо певні основи вірити, що сей новий рік сю бурю втішить і принесе світлово бажаний, може й тревалий мир.

М. Попович.

В 60 літні роковини Кароля Кавцкого.

Криньки на тілі і душі відсвяткував Кароль Кавцкий дня 16 жовтня, 1914 р. свої 60-ті уродина. З нам святкувала той день вся інтернаціональна соціал-демократія, хоч може в наслідок теперішньої воєнної заварухи не могла она так виразно висказати свого душевного настрою, який собі сего кожного бажав.

„Leipziger Volkszeitung“ з дня 16 жовтня, м.р. присвячує тов. Кавцкому слідуочу статю:

Від смерті Маркса і Енгельса займає Кавцкий перворядне становище в духовім керманіцтві інтернаціонального соціалізму. Його писання, особливо його програмові засади, переведено на всякі мови. Основою їх є непримирима борба пролетаріату проти капіталізму. Його мудрої ради понукають і з влдячностю в своїх щоденних питаннях зі находять не лишє Німці, але пролетарі всіх країв. Хоть і уважаємо Кавцкого по уродженю, вихованю і замешканю за свого, они послугують ся ним з вдоволенем і добрим успіхом у всіх замотаних важних ситуаціях. Хоч Кавцкий в повнім історичнім змислі належить до інтернаціоналу, то всеж його вплив найосильніше відбив ся в Німеччині. Не заперечуємо, що він прийшов до нас доперва з початком 80-их років і що перед своїм вступленем до соц. дем. партії був він чеським націоналом, що було наслідком

впливу окруження, серед якого дня 16 жовтня, 1854 р. він прийшов на світ. Студії кінчав він в Ціріху і Парижі. В Ціріху іменю, прилучив ся він до німецької соціал-демократії і від того часу став її першим духовим провідирем.

Коли-ж ми вихваляємо так його, то робимо лишє се, що кожний з нас знає і відчуває, що кожний з нас досвідчив на самім собі. Дятого така похвала не є безосновною, а є она нічим іншим, як констатованем дійсного стану річи. Які услуги віддав Кавцкий німецькій соціал демократії і світовому інтернаціоналові, на своїому становищі яко вихователь і провідник, яко популяризатор Маркса і Енгельса, не дасть ся так легко означити. Мільйон німецьких і інших класово-свідомих пролетарів пізнали ціну Маркса і Енгельса доперва через Кавцкого і хотій поредтим може й студіювали Маркса, то правдивий зміст його життєвого труду пізнали доперва через уста Кавцкого.

Тут без сумніву лежить велика історична заслуга Кавцкого. Передовсім його невмірна глибина знання, правдивість переконань і ясних писемних та устних висловів думки, зробили його перворядним вихователем інтернаціонального соціалізму. Притім бистрота його полеміки і простота діалектики причинились багато до освідомлення мас. Позаяк у всяких квестіях теорії і практики, котрима він займав ся, потрафив він відірвати дійсність від уяви і ставив завжди основне на першім місці, дятого спровадив робітників на пряму дорогу маркєвського думаня. Він-жеж сам з оправданою зарозумілістю уважав ся за консеквентного маркєста, а удари які задавав він своїм противникам в партії і поза партією причинились до сего, що побіч багатьох гонорових титулів, дали йому титул соціалістичного папи. Тим чесним титулом ділять ся він пополу з Марксом і на рівні з Марксом остає до нинішнього дня найбільше ненавидженим чоловіком. Його вислів в сім напрямі про Маркса відносить ся також до него самого: „Ненавдять його не тільки буржуї, котрі боять ся його як найстрашнішого ворога, але також всякі сектанта, винахідники, образовані конфузюнери і тим подібні елементи в соціалістичнім таборі, котрі то тимбільше обурювали ся на його нетерпелівість, авторитет, паїство і судивніцтво ериси, чим більше болучо відчували його критику“...

Однак переважаюча більшість німецьких і прочих соціал-демократів потрафила за його енергічне і повне піддержанє і поширенє консеквентного маркєзму щиро відлячитись і бажар йому, в день його іменни, крім дальшого якнайліпшого тілесного і душевного стану, нічого більше, як тільки, щоб власне тую очищуючу і просвітлюочу задачу мп перепровадити до кінця. В тій тяжкій задачі багато помагав Каролови Кавцкому се, що він належить до тих немногих теоретиків і політиків, що суть, так сказатиб, вилятї з одного металю. Може бути, що подібні люди є для слабодухів і безсильних егігонів дуже тяжкі до спожити і отравленя, але ми знаємо, що в світі духа і чинів она одинокі становлять матеріял з котрого історія творить світлово своїх про-

водирів, а також на сьому має сповує ся фундамент соціалі-

Дясего то не дивно але подібного рода людьми орга більший респект. І в тім ваг лібний до Маркса. Так само прямо з безграничною непр зів невдоволеня і переворот ними провідирями робітник терпелівостю і зглядом гля діній заворуженя в робітні ли ся навіть в відрубні орга жаз адність робітників в сні над теоретичною чистотою і сем проте висловлює ся: „С тотою може запровадити до тів, які малоби ся осягнути боротьбу пролетаріату, зам сїет доводячий теоретичні ючих організації пролетарі поступає після правил мар борбу, дяя котрої кожний в важнійшим, чам тузи пр безвинно працював не ли поли цюсь великого, але та організації, чи то радою, ний, або з власної волі він го. І хто його знає, той не більше вдоволеня своїми своїх теоретичних праць.

Не потребуємо говорити слуги для Німеччини і все та пролетаріату, як редак „Neue Zeit“, хотійби хто наганного і некоретного, а правую ставала цюраз до з котрого вилилась на свє кєвського пізнаня. Ми жи сего так точно оцінити, ал де зробити історія.

За своїх 60 літ життя, особливо, на який то ровенні своїй творчости, потра а він до нині осінений д чний інтернаціонал має о го і довго буде мп тішит духа і тіла і його присут жає соціалістичний інтер тільки в нагоди ювілею, Такі люди, як Кавцкий, ричнім поступі, говорячи рами, що будуть запал і Він є власне тим, котрої класово-освідомлених ц ро руку так не засилоє ц о в н о ю поч з повною людською л доровляємо, то знаємо до го самого чтимо, але так вал. Соціалістичний інте лучні, тепер і вічно!

П. Крат.

Відродженє України.

(Історичний нарис.) (Продовженє).

Австрійська Україна.

Від часу скасованя паньщини (1848р.) котра виала під натиском революції у Відна, викликаню тодішними переворотами в західній Європі, почав ся в Галичині рух серед української буржуазії. Буржуазійну верству становили передовсім попи; відтак їхні діти та діти заможних хлопів, які вичували ся на професорів, лікарів, адвокатів, всяких урядників і т. п. Ся українська інтелігенція взяла ся згодом за промисл і торговлю і тим покляла основи українській капіталістичній класі.

Галичина була під ярмом спілки польських дідичів римокатолицьких кєсондів; в пазурах тої спілки гинули галицькі хлопи. Галицькі українські інтелігенти, промисловці і гр. кат. попи зложили свою „спілку“, щоб видерти галицький український нарід з пазурів „Поляків“, а дістати його в свої власні.

Зорганізовано отже націонал-демократичну або „народну“ партію. Поза її класовістю, муємо признати, що ся партія зробила великанську просвітну і культурну роботу. Она воскресила галицьку українську і зарана знищила вплив москвофільської роботи веденої в Галичині за москвофільськими рублї, вплинула на відродженя України під царатом, дала послідними роками 30 послів до віденського парламенту і майже таке саме число до галицького

союму, вона зробила українське питання європейським і своєю діяльністю, можемо сказати, дала може найважнішу причину до вибуху російсько-австрійської війни.

Не можна промовчати, що в роботі над піддвиженем галицької України на її сьогоднішний ровень, належить ся в великій мірі також і партії радикальній, котрої творцями і провідниками були два правдиві сини народа ученики Драгоманова, І. Франко і М. Павлик. Радикальна партія з її пів-соціалістичною програмою, сповняла свою важну задачу підводячи з темноти галицьке українське мужицтво, яке нині своєю свідомістю далеко перевишмає своїх братів на загордонній Україні.

Культурнітво на Лівобережю.

В той самий час, коли український рух в Галичині поборював у своїм поступі всілякі перешкоди і рік за роком завойовував собі Галичину та Буковину — українська інтелігенція на Україні під царатом була осуджена на моральну смерть. Цензура 1876 р. майже вбила і ту малу роботу в народі яку можна було робити в царстві знута та вязниця.

Щоб уявити собі ясно, що за страшний утєк був в Росії, досить пригадати собі слова одного кївського журналіста: — „У нас вільно писати тільки про кльозети!“ скаржив ся одного разу сарака своїм читачам.

Сей страшний утєк що за кожде правдиве слово чекали нереступника роки ба десятих років вязниці або заслале, сей страшний утєк свободи зборів і організації зробив з усього українського руху на Лівобережю якусь заспичену калку.

До сего руху належали письменники, поети, актори і музиканти, як Грінченко, Левицький, Кропивницький, Тобилевичі, Яновська, Заньковецька, такі дідичі як Чакаленко, Н. Леонтович, композитор Лисенко і багато інших.

Загальна прикмета усіх їх була та, що майже усі вони належали до дідичівської або урядницької верстви; а були українцями лишє тому, що мали „щирє серце“ до неньки України.

Не дурно їх прозвано „українофілами“ — любителями України. Ще одна важна прикмета сих людей була та, що в них не було жадного політичного програму і не було ані одного здібного організатора. Вони не мали жадної сполучки з народом. Тільки любили вбиратись у вишвані сорочки і носити сірі смужеві шапки та широкі запорожські штани. Любили співати українську пієню і часом говорити з своїми робітниками про історію Українців. Хлоп слухав, але не розумів що то таке гетьмани і думав, що його пан дурний.

Коли пізніше цензура попустила і було дозволено друкувати українські книжки, але самого простенького змісту, (от як „Про рябу кобилу“) і то російським правописом — намі культурники, як в Києві, так в Харкові і Петербурзі почали видавати книжки „для народу“

Зміст тих книжок був невинний, кожда книжка була обтєсна, як тріска, олівцем цензора, і не могла бути ті книжки доброу духовногою поживою для народу; але і такий книжні ще тяжко було дістатись до народних рук. Поверх 70% українських селян не вмють читати, а ті що вмють були хоронені від великої внижки та гязети поліцією і попами. Так що льоальна

праця культурників не давали майже ніяких наслідків.

Щоб здобути собі право на нарід, щоб зблизитись до народу, треба було звести бій з царатом, треба було встановити в Росії демократичний устрій правління.

Се значило стати революційною партією і провести на Україні роголюцію в сполучі з иншими революційними партіями, що під кінець XIX столїтя буино розвинулись по всіх закутках царату.

Але нашим культурникам власне революція і не снилась!

Се було те зневірене покоління, що в молодих літах захоплювалася терористичними і народовецькими ідеями інтелігентської партії „Народовольців“. Коли ся партія вбила царя Олександра II, а уряд немилосердно піметив ся над захопленими до рук убійниками, — в Росії почалась страшна реакція, що тяглась більше як 20 літ [1871 - 1891]. Убитам царя народо-вольці думали виклаката в народі революцію і увільнити Росію з під ярма абсолютизму, але але розраховались. В народі було погноє, що цар Олександр з свого доброго серця скасував паньщину, і коли люди довідались, що їхній „дар освободитель“ убитий, то замість повстаня, правили по нему нанихиди і в своїй темноті плакали за своїм катом а цролялили революціонерів. Сим настроєм народу покориштував ся уряд, скасував усі ліберальні інституції, що запровадив Олександр II, і від того часу почалась покольна реакція Олександра III

(Дальше буде).

водирів, а також на цьому матеріалі найсильніше о-
сновує ся фундамент соціалістичної думки.

Дякего то не дивно але зовсім природно, що перед
політичного рода людьми організації відчувають свій най-
більший респект. І в тім зв'язі з він рівнож дуже по-
добний до Маркса. Так само як Маркс, що відносив ся
прямо з безграничною непростимістю до всяких вира-
зів невдоволення і переворотів спричинюваних так зва-
ними проводарами робітників, а притім з невечеряною
терпеливістю і зглядом грядів на всякі наївні револю-
ційні заворушення в робітничих головах, які часом вва-
жали ся навіть в відрубні організації, так і Кавцкый ува-
жає адність робітників в єдиності організації високою
над теоретичною чистотою і ясністю. І слушно, як він
сем проте висловлює ся: „Стремління за теоричною чис-
тотою може запровадити до зовсім протинних результа-
тів, які мало би ся осягнути, если оно ослаблює класову
боротьбу пролетаріату, замість її зміцняти.” — Марк-
сіст доводячий теоретичні ріжниці аж до розлому вою-
ючих організації пролетаріату, не з марксістом і не
поступає після правил марксістської науки про класову
борьбу, для котрої кожний крок дійсного діла з много
важнішим, чим тузін програм. Для сего Кавцкый
безвинно працював не лише для теорії, роблячи на сім
поли шесь великого, але також в практиці в політичних
організаціях, чи то радою, чи ділом, питаний, пошукуван-
ний, або з власної волі він зробив рівнож шось особливо-
го. І хто його знає, той переконаний, що він є о много
більше едоволений своїми практичними ділами, чим зі
своїх теоретичних праць.

Не потребуємо говорити про се як великі його за-
слуги для Німеччини і всего класовоосвідомленого сві-
та пролетаріату, як редактора „Neue Zeit“ від 1883 р.
„Neue Zeit“, хотяйби хто ще раз найшов в ній дещо
наганного і некоретного, мусимо сказати, під його у-
правою ставала щораз то більше центральним жерелом,
з котрого виділялась на світ глибока і широка ріка мар-
ксістського пізнання. Ми живучі, з певністю не потрафимо
сего так точно оцінити, але надіємось, що сего не забу-
де зробити історія.

За своїх 60 літ життя, став наш товариш історичною
особою, на який то ровень тільки дехто, обсягом і діла-
ми своєї творчости, потрафив вибити ся. Помимо сего
з він до нині осіненний дивною молодістю, і соціалістич-
ний інтернаціонал має оправдану надію, що ще довго
і довго буде міг тішити ся його гарною свѣжістю
духа і тіла і його присутністю проміж своїми. Сего ба-
жає соціалістичний інтернаціонал тов. Кавцкому не
тільки з нагоди ювілею, але задля власного поступу.
Такі люди, як Кавцкый, були завжди в великім історич-
ним поступі, говорючи за поетом, великими примі-
рами, що будять запал і понятям усталюють правила.
Він з власне тим, котрого світотворчий історичний рух
класово-освідомлених пролетарів потребує. Ніхто то-
го руху так не засполює, як Кавцкый. І если ми нині з
п о в н о ю п о ч е с т ю і в д я ч н о с т ю ,
з повною людською любовю і подивом його по-
доровляємо, то знаємо добре, що ми винці не лише його
самого чтимо, але також і соціалістичний інтернаціо-
нал. Соціалістичний інтернаціонал і Кавцкый з веро-
лучні, тепер і вчно!

Товариш Ленін про Независиму Україну.

Визначний провідник рос-
сійських соціал-демократів
Ленін мав недавно в Ціріху
в Швейцарії відчит на тему:
„Війна й соціална демокра-
тія“. У відчиті посвятив
Ленін багато часу на обго-
ворене українського пита-
ня. Він виказав, що урядо-
ва Росія поводиля ся супро-
ти Українці острійше ніж
супроти всіх інших кілько-
десять народів, що живуть в
Росії, бо заборонила навіть
українську мову. Мова є
головним чинником в торго-
вельних зносинах і без сього
чинника не можливий ні
промисловий ні торговель-
ний рух на Україні. І якраз
через заборону українсь-
кої панує на Україні лише при-
родне господарство. Украї-
на для Росії є тимсамим,
чим Ірландія для Англії, з
неї висісає Росія останні
соки, а тічого не дає в за-
мін.

Інтереси міжнародного
пролетаріату, а особливо
російського домагають ся
праввернення України дер-
жавної незалежності,
бо щойно тоді піднесеть ся
культура пролетаріату на
Україні.

„На жаль, — говорив Ле-
він — деякі соціал-демокра-
ти стали державними росій-
ськими патріотами. Ми, Мос-
калі, є невільниками, не
лише тому що нас гноблять,
а й тому, що ми нашим нері-
шучим ставовищем помає-
мо також гнобити других, а
се прецінь не лежить в на-
шій інтересі. Московський
вирід є досить великий, щоб
утворити для себе окрему

валізку! — роспорядив ся
кондуктор, піднятим голо-
сом.
— А я вам кажу щоб ви
мене оставили в спокою, —
спокійно відповів Клемансо.
— В таких случаях я зак-
лючу оберкондуктора! — по-
грозив роздражений кон-
дуктор.
— Кличте кого хочете,
тільки оставте мене в спо-
кою, — відповів Клемансо.
По двох мінутах кондук-
тор вернув з оберкондукто-
ром.
— Не хочете ви забрати
валізки? — строго прогово-
рив оберкондуктор.
Клемансо дав попередню
відповідь.
— Так потрудіть ся висі-
сти з потягу! — приказав
оберкондуктор.
— І сего я не зроблю,
дякего що ось мій білет.
Ви видите, що він добрий, і
за свою подорож я заплачав
що належить ся.
— Так я повідомлю на-
чальника стації! — кричав
оберкондуктор червоный як
рак зі злости.
Клемансо відповів, що
дозволяє йому повідомляти
і скаржити до кого лише хо-
че, хочби до самого міністра
железничих доріг.
І ось по кількох мінутах
коло впертого пасажира
етовпился кондуктор, обер-
кондуктор і начальник

Забавна пригода з валізкою

Колишій голова міністе-
ріального кабінету у Фран-
ції Жорж Клемансо, вели-
кий любитель жартів, устро-
ював з часта своїм товари-
шам забавні несподіванки.
Ось оден із його жартів, у-
часником котрого він зро-
бив кілька літ тому назад
свого товариша Жана Дюп-
кой, бувшого відтак міні-
стра рільництва. Обидва они
їхали в однім купе другої
класи на лінії Парижсько-
Ліонської залізної дороги.
Сиділи они при вікні вагона
напроти себе; Дюпкой вїз з
собою невеличку валізку,
яку положив на сиджине по-
руч з Клемансо.

Коли в купе ввійшов кон-
дуктор, він побачив валізку
і ввічливо попросив Кле-
мансо, щоб сей зняв валізку
з сиджина і переложив єї в
горі на сітку.
Клемансо тронув Дюпкой
ногою, даючи йому до зро-
зуміння, щоб він мовчав, а
відтак повернувши ся до
кондуктора, заявив, що йо-
му ні чуть не хоче ся за-
брати валізку з сиджина.
— Алеж сего вимагають
правила — настоював кон-
дуктор.
— Нехай вимагають —
відповів Клемансо — а я
всєж таки не доторкнусь до
валізки.
— Шановний добродію,
я вам кажу, щоб ви забрали

найближної стації,
— Хочете ви чи ні забрати
валізку? — тоном негодова-
ня спитав начальник стації.
Клемансо, не надумую-
чысь ні хвилі, дав поперед-
ню відмовну відповідь.
— Але щож се знова? ...
Що се значить? Дякего ви
не хочете забрати валізку?
кричав виведений з рівно-
ваги начальник стації.
— Дякего? — сказав Кле-
мансо. — Та просто дякего
що се не моя валізка.
— Чьяж она?
— Знаєть ся сего добро-
дію, — відповів Клемансо,
вказуючи на Дюпкой.
Тоді доведений до стєк-
лости начальник стації об-

рушив ся на Дюпкой.
— Заберете ви нарешті
сю валізку?
— Дуже радо, — спокійно
відповів Дюпкой, і в тій же
хвилі переложив валізку на
сітку,
— Ну, подумайте, чи тре-
ба було ізза такої дурниці
підняти цілу історію,
справляти людям клопіт!
Дякего ви не погрудили
ся скорше забрати ваю ва-
лізку? — дорікав йому роз-
серджений начальник ста-
ції.
— Та по що мав би я єї
забирати? Мені про се ні-
что нічо не казав, — спокійно
відповів Дюпкой. М.П.
З „Ниви“.

Вирок

Екзекутивного Комітету У.С.Д.П. в справі
Василя Головацького.

З огляду на се, що т. М.
Попович, прибувши не-
давно до Винніпегу, вніс до
Екз. Комітету У.С.Д.П. о-
скаржене проти В. Головаць-
кого, колишнього організа-
тора Ф. У. С. Д. яке гору-
чить, що Головацький своїм
провокаторським виступом
проти роботи т. Поповича
в Спол. Державах причи-
нив ся до розбитя Укр. Від-
ділу Соц. Партії в Нью-Йор-
ку і знищення початкового
серед Укр. робітників
соціалістичного руху, — Ек-
Комітет, який мав вже і так
багато скарг проти роззор-
ної роботи Головацького, по-
становив єї роботі зробити
кінець.

Коли винніпегський відділ
У.С.Д.П. перестереж єний
Е.К. не прийняв Головацького
зголосоного ся там в чле-
на висла осуду Екз. Комітету,
Головацький заявивши, що
він не признає ніякого Екз.
Ком. У. С. Д. П. та що він
вже чередтам відніє ся до
провінціального і доміні-
яльного зарядів партії в
справі прогнаня деяких
членів з У. С. Д. П., в спра-
ві „Роб. Нар.“ і евентуаль-
ного зауспендованя укр.
відділу в Винніпегу, засну-
вав з декількома своїми
прихильниками новий від-
діл і почав на ново свою ки-
ринну роботу.

Позаяк Головацький був
вже в 1912 р. раз суджений
партійним судом, вироком
котрого він дістав нагану
за його киринну роботу в
Ф. У. С. Д. і моральний на-
каз удаленя ся з партії, Екз.
Комітет взяв вирок того су-
ду і сям разом за вихідну
точку.

Вирок Екз. Комітету зву-
чить:
Взявши на увагу все те,
що стало ся по згаданім
партійнім суді, а іменно,
отвертій перехід М. Стечи-
шина до консервативної
партії і тихе скритє ся Го-
ловацького, Екз. Комітет
прийшов до заключеня, що
і сей суд, єє була хитра
штучка сих панків обчисле-
на на розбитє Ф. У. С. Д.
Головацький відіграв в сій
провокаторській штучці
другу роль по Стечишину-
му.

Наслідком сєї провокації

була самовільна обідка Го-
ловацького по наших відді-
лах в Манітобі і їх розбитє
по части, здержанє Стечи-
шином чартєрів для відлі-
лів зорганізованих в ке-
норським дістрікті в Саскачевані,
і упадок відділів на захо-
ді.

Головацький з Стечиши-
ном умовили ся зняпити
„Роб. Народ“ (на що Екз.
Ком. мав в руках докази)
тому ширли всякі слє-
тєві проти „Р. Н.“ звучи
його навіть консервативною
шматю.

Они виступили в „Укр.
Гол. проти „Ради Сімох“
Тов. ім. М. Січинського зі
сфаліпованими і мильно зіс-
тавленими рахунками, в я-
ких они вярком, чи
через незнає „штуки до-
дарана“ поробили опибки
на сотки доларів, хотяй
ще з сєй спосіб досягнути
ім немалих членів Ф.У.С.Д.

Головацький і Стечишин
хотячи зничити роботу т.
М. Поповича, почалу серед
укр. робітників в Нью Йор-
ку, щоб тим робом помети-
ти ся на свому противнико-
ви, написали брехливу, під-
ло-крутарську заяву, що т.
Попович не був ніколи ор-
ганізатором ані жадним у-
рядником Ф. У. С. Д. в Ка-
наді, щоби отже ніхто не
довіряв йому і його роботі,
бо они (тодішні головні у-
рядники Ф.У.С.Д.) за сю
роботу не відповідали. Сю
провокаторську заяву розі-
слали они до українських
непартійних, до російських
і англійських партійних ча-
сописей, чєслячи на се, що
несьвідома маса читачів так
часописей не порозуміє ся
на сій провокації.

Вправді партійні сргани,
розуміючи штуку, дали на
сю заяву лише відповідь,
що за роботу товариша М.
Поповича відповідає С.
Д.П. Спол. Держав, яка сю
роботу апробувала, попра-
ла і контролювала, а не за-
ряд канадійської Ф.У.С.Д.
і осудили сю провокацію, а
ле натомість пртивники
соц. руху дуже добре по-
крисували ся нею, так як
сего автори заяви сєбі бажа-
ли „Гайдамаки“.

„Народ-
Воля“ зробили добру прис-
лугу провокаторам. Нью-
Йорський Укр. відділ С. Д.

Два і пів.

Малий Джиммі був поміч-
ником в відливарні.

Він тяжко працював де-
сять годив денно в малій
робітні.

Двічі кожного дня малий
Джиммі помагав великому
флор-босови нести баняк з
ростопленою сталію до
форм.

Була се горяча робота —
страшенно горяча. Бувало
малий хлопчина хитаєть ся
і соне під тягаром серед
спєки; сєво білого металю
раз у раз падало на його ли-
це. Але Джиммі тримав ся.
Він мусить заробити гро-
ший.

Баняки були завбільшки
малої бочівки на цєвяхи.
Безпечно уживати їх можна
було два рази. Вони кошту-
вали два і пів.

Але на малу робітню на-
тискала дуже велика робіт-
ня; тож вийшов наваз, що-
би баняків уживати три ра-
зи, хоч графітові бєки випа-
лили ся тоненько і небезпе-
ка була велика.

Малий Джиммі стояв го-
товий брати ся до баняка,
який цо-їно добуто з вели-
кої нафтиної печи останній
раз того дня.

Се була третя мандрівка
того самого баняка у вогонь.
Зістала з нього лишень то-
ненька скаралупка — ска-
ралупка повна білого жару.

Кліщі обхопили бєки сла-
бєсєнької посуди. Джиммі
двигнув зі своїм бєсом.
Щось хрупнуло; скаралуп-
ка розпала ся на кусочки.
Полум'ямним водопадом лю-
нула розтоплена сталь на
вокний пісок в ниву.

Мигнув чудовий, осліплю-
ючий блєск, начєб мільони
живих вірниць кинєно з зем-
лі у простір.

Згнули оба — мущина і
хлопєць, їх тіла локалічені
були сталєвим дощем, спє-
лєлі і зішкварєні страшним
огнем.

Але робітня заощадила
два і пів.

З „N.Y. Call“ переклав Д.В.

рознав ся і т. Попович, о- ставив партійну роботу.

Відтак Головацький з Стечишином виїхали на вохід і там зробили за- колот. Головацький зало- жив в Свѣт Поркюайн від- ділі і не допустив взяти чартеру в Екз. Комітету Ф. У. С. Д. Се нарбило також бучі. Потім він сѣз з партії; мав він працювати як платний організатор в юні. Раз тільки була звіс- тка про нього, коли в „Канад. Русин“ подана була його \$2.00 жертва зложена на руки якогось попа, на якусь католиць- ку ціль.

Аж доперва тепер явив ся він і знова хоче дістати ся до партії і дістати ся на редакційний стілець „Роб. Народа“. Кириною, без скрупулів почав він мости- собі туди дорогу.

Час осудив вже Стечи- шина, хоч його колись пар- тійний суд пустив неосу- дженим, так тепер прийшов час осуду другого аван- турника — Головацького.

Екз. Комітет признав, що Головацький є самолюб- во — хороблавий чоловік, демагог, готовий на найпід- лайніші діла для осягнення своїх нязьких цілей! Він робив і робить за шкоду пар- тії і не дбає про її упадок. Він деморалізує малосвідом- их товаришів, говорячи їм дурні речі, найчастіше про свою велич завдяки якій ніби сьвіт правляло повер- тає ся. Він є невилічимий киришник, спосібний на під- лі підступи і заходи, щоб зоднати собі малосвідомих товаришів чи ужити помочи ворогів соц. партії для пере- ведення своїх шкідливих партій намірів.

Хотячи, однак, лати Голо- вацькому спрмогу на спа- мятанє ся і зрозуміне тих членів У. С. Д. П. котрі виказують йому його шкід- ливу для партії роботу, на- данє певних доказів щиро- волі бути дійсним соціалі- стом — Екз. Комітет порі- шив:

1. щоби Головацький — признав ся на сторінках „Роб. Нар.“ до сфалшованя разом з Стечишином рахун- ків „Ради Сімох“ поданих в „Укр. Гол.“ в дописі під- писаній „Сватком“;

2. щоби явив ся закулі- сову сторону провокації Стечишина, в якій він, Го- ловацький, брав найбільшу участь;

3. щоби заперестав дема- гогічну і киришну шкідливу роботу;

4. щоби підчинив ся до- глядови Екз. Комітету на протяг року, за який то протяг він не може бути прийнятим в членів в жадно- му відділі Соц. Партії в Ка- наді;

5. щоби підписав Екз. Ком. декларацію, стверджу- ючу своє покаянє та пови- нованє ся отьому засудови. Сповнявши всі вимоги се- го засуду Головацький мо- же по році зголосити ся просто до Екз. Комітету У. С. Д. П. о принятє його в членів партії.

За Екз. Комітет У. С. Д. П. М. Еремійчук, секр.

ФЕРЛЕЙСЬКО-МАКАРСЬКЕ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНО-ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКЕ ПОВІ- ВОРЧЕ ВІЧЕ В ВИННІПЕГУ.

І мене там занесло на віче. Послухаю, думаю, що за лухвй тому Ферлеви при виборах все путає, що він тільки носом поре — паде й паде.. Ну, ось вже бувим і чувим, але про все вам ніяк розказати не можу. Особли- во про се, що говорив сей председатель МакаРСький. Хибаж можу я вам повто- рити отак прилюдно самі найкращі звороти з баяр- ського словара, яким сей господин в своїй бесіді по- слугував ся? Оставлю се ферлейській газеті.

Про се що Ферлей гово- рив язиком і кулаками ска- жу коротко. Він жалував ся на „родимців“ що є не до бре дбали про те, щоб його в мійську раду вперти, на жилівські шахрайства, та на англійські збитки, які йому все шкодять. Се все ніби зміст його неясних по- яснєнь.

На се все річево відповів йому якийсь молодий „ро- димець“, говорили мені що соціаліст, що його жалі не- лушні. Не винен ту ніхто другий, як сам Ферлей, я- кий, дарма що бородастий не заслугує в вибори на алдер- мана.

І слушно. Чого ту серди- ти ся на зеркало, коли мор- да крива, — Та Ферлей, хо- тячи переконати впертого молодого чоловіка, що він таки має слухніть, ужив послідного бидлячого аргу- менту, а і менно: підійшов- ши до сего чоловіка і в хви- ли, коли той не був приго- тований до нападу, вдарив його два рази в лице і скрив ся за офіцінами своїх пок- лонників.

За сей геройський вчи- нок музеїв той дивий украї- нський півінтелігент на- другий день заплатити в су- ді \$5.00 примусового фонду і звернути кошти обжалову- ючому. Алєнує.

Злодійський клич „Новин“ і „Канадйського Русина“.

Зробивши „замітку на часі“ до ухвали винніпег- ського відділу У. С. Д. П. — відносно кириші ширеної в сїм відділі з праводу залуки друкарень „Роб. Нар.“ і „Ранка“ — „Новини“ дода- ють додаткову замітку, що мовляв, при тій залуді, „без торгу не обійшло ся“, бо Крат, бувший член У. С. Д. П. студіює пресвітеріян- ську теологію. Логічний висновок. „Кан. Русин“ вважав за відповідне пере- друкувати сю замітку з „Новин“, та подати своїм чи- тачам до відома також і зая- ву Екзекутиви У. С. Д. П. і Ред. Комітету „Роб. Народа“ надруковану в справі залуки друкарень „Роб. На- рода“ і „Ранка“.

Редактори „Новин“ і „Ка- над. Русина“ забувають, що не всі часописи займають ся газетарською проститу- цією і що всякий бачить,

що їхні замітки се не захи- та чистоти соціалістичної роботи, а старанє, щоб її анищати, се лише злодій- ський клич, уживаний вті- каючими злодіями, для зве- деня погоні з їхнього сліду. Манув вже час, коли они могли такими шутками кру- тити людям голови.

Тов. Андрей Дми- тришин на орга- нізації.

За згодою тов. Дмитриши- на, Екз. Ком. У. С. Д. П. в Канаді рішив вислати т. Дмитришина на організації, на провінції Онтаріо і Квебек. Тов. Дмитришин вєд на себе сей тяжкий о- бовязок працювати для ро- звитку і добра партії.

Товариші тих місцевос- тей де буде працювати тов. Дмитришин повинні докла- сти всіх сил щоб помочи тов. Дмитришину в його організаційній подорожі, дати йому спрмогу вижи- ти підчас організації і опла- тити подорож з місцевос- ти до місцевости та інші коне- чні видатки. Тов. А. Дми- тришин буде засновувати нові відділи і буде колекту- вати гроші на сплату довгу „Роб. Нар.“ як також збира- ти передплату від довжні- ків і новихпредплатників. Проте обовязком кожного товариша є подбати о те, щоб помочи йому як най- більше.

Колп тов. Дмитришин не жалє віддати свої сили і час для добра нас, проте подбайте і ви посвя- тити бодай частинку своєї праці для добра партії.

Р. найблизших днях виїде на організацію також і тов. Лев Никоряк з провінції Онтаріо і Квебек, тому кот- ра місцевість бажає мати в себе котрого будь з сих то- варишів нехай напише в оїй справі до секретаря Екз. Ком. М. Еремійчука Вох 3658 Винніпег, Ман.

За Екз. Ком. М. Еремійчук секретар.

Кенмор Альта.

В нас відбулось з кінцем падоліста і в половині гру- дня пару мітінгів, на кот- рих говорив тов. Т. Корей- чук організатор У. С. Д. П.

На всіх мітінгах було д- же велике число робітників, котрі радо слухали промов т. Корейчука. Тов. Корей- чук говорив про всякі спра- ви, які повинні інтересува- ти робітників і про всякі з явища, які гнетуть робітни- ків. Промовами т. Корейчу- ка всі були дуже вдоволе- ні і радо бажали би заці- дити мати в себе таких орга- нізаторів.

Д. Караповський

Трейл Б.К.

Наш відділ тепер дуже гарно розвиває ся. Часті- ше відбуваємо наші мітін- ги.

На посліднім мітінгу ви- брано новий заряд відділу, до якого увійшли: Николой Пішак, організатор; Іван Самогих, прот. секретар; Василь Яценюк, касієр; Ва-

силь Теофан, бібліотекар. Відділ числить тепер 30 членів. Маємо дуже гарну бібліотеку, яку що раз біль- ше збогачуємо.

На наших мітінгах часто обговорюємо справу спла- чєня догвів „Роб. Нар“ і приєднаня нових переплат- ників. Намі товариші жер- твували вже тепер багато

Провідник.

Тут подаємо адреси відділів, котрі вже отри- малисьмо. Адреси других відділів подамо тоді, коли они нам їх пришлють.

М. Еремійчук Секретар У. С. Д. П. Вох 3658 Winnipeg, Man.

Головний організатор У. С. Д. П. Канади. John Hnyda Box 1051 Montreal, Que.

Адреса Окружного Організаційного Комітету на заході з. FERNIE, B. C. D. Moyiuk Box 1082 голова COLEMAN, ALTA. Paul Baraniuk Box 158 секретар

Адреси секр. відділів: MONTREAL, QUE. Tow. im M. Sichynskoho Sem Tataryn 1715 Ontario St. East

LACHINE LOCKS, QUE. G. Drobej Box 222.

COBALT, ONT. Mykola Heshka Box 596

OTTAWA, ONT. Тов. „Довожити“ 682 Rochester Йосип Коханчук секретар

TORONTO, ONT. D'Shewchuk 89 Agues St.

WELLAND, ONT. Yakim Popnychuk Box 251.

WEST TORONTO ONT. Dmytro Lozynski Box 281

SAULT STE. MARIE, ONT. D. Szarabura Box 176

WINNIPEG MAN. P. Klym Box 3658

ELMWOOD, MAN. Stefan 218 1/2 1/2 3rd St. Bridge

EAST SELKIRK, MAN. Mike Mytzak

REGINA, SASK. P. Kroitor Box 23

LETHBRIDGE, ALTA. G. Wyrostyk 738-12th St. A. N.

CANMORE, ALTA. M. Warren Box 167

BELLEVUE, ALTA. Відділ У. С. Д. П. „Wilna Dumka“ P. Bohonosuk Box 45

COLEMAN, ALTA. Society „Nadia“ Box 158 S. Danyluk

CALGARY, ALTA. Karl Dreisittel 127-8th St. A. S. E. Riverside.

VANCOUVER, B. C. Tow. „Borotba“ Box 482 G. Berger

CORBIN, B. C. Kost Lemkowicz Box 267

TRAIL, B. C. Tow. „Promin“ Box 56

MICHEL, B. C. Ukr. S. D. Local Box 133

FERNIE, B. C. Tow. Wolia Box 61.

HARDIEVILLE, ALTA. Widdil „Ochota“.

COLHURST, ALTA. J. SHLEMKO секретар

SHIPENGE, ALTA. Mike Eliuk

TIMMINS, ONT. M. Nowak Box 114

Стара адреса South Porcupine Ont

на „Роб. Нар.“ що було проголошено в ч. „Р. Н.“ При всякій нагоді будемо збирати гроші на „Роб. Нар.“ щоби вже раз всунути зне- го той не милосердний довг що його завжди тисне.

Никола Пішак орг.

Montreal Que.

Дня 19. грудня відбулись Хрестини у тов. Петра Яворського. Підчас гарної за- бави не забули прасутні про партійний орган „Роб. Нар“ котрий є оружєм для робіт- ника, бо без него робітник не може бути, так як жовнір без карабіна. Забава відбу- лась гарно, на котрій прасу- тні зложили \$4.05 на Пре- совий фонд „Р. Н.“

В. Татарян

РІЧНЕ СПРАВЗДАЊЄ ВІД- ДІЛУ У. С. Д. П. В ВЕЛЕНД ОНТ.

Наш Відділ відбув в 1914 р. 14 бізнесових мітінгів. Дохід:

З членських вкладок плинуло. \$43.25 Колекти і баль 11.45 Разом доходу \$54.70

Росхід: На партійні штемплі \$21.50 на пресових фонд. 10.00 пртійні вдатки 5.15 Разом росходу 36,65

В касі відділу остає на рік 1915 \$20.90 Яким Помейчук секр.

Агенти Роб. Нар. МАНІТОВА:

Василь Лучак, Дмитро Рос- тоцкий, Макола Дячшин, Павло Ладян.

КВЕБЕК: Семен Татарян, з Монреа.

—Нова Лазня—
на Манітоба та Мекгрегор, на котру меп- канці північної часті Винніпегу так дов- го чекали — отворилась вже і є уладжена на вір лавень по великих старокразних містах. В нас дістанете: російські ку- пелі, турецькі парові купелі, ванни, і т. д. Маємо спеціально відділенє для жєнь- щин в середу. В нас дістанете кожного дня найліпшу та найкращу обслуґу, бє ма- мо аж 20 ванн. За добру обслуґу ручать імена менеджерів, котрі з вам звіснї: **Когн і Марович.** ПАМ'ЯТАЙТЕ АДРЕС: **КОРНЕР МАНІТОБА і МЕКГРЕГОР.**

Русько - німецький шпиталь
Dr. G. Kalichman-a
Спеціалне ліченє хоріб венеричних (сифіліс, трипер і други хірургичних, внутрішних, жіночих, очних і ушних)
Найновіше і найпевніше ліченє сифілісу, проф. Брляка. Ліченє пологово боєсєля, Ліченє електрикою. Лічєнє висилємо по кольоніях за надісланюм вдатку.
OFFICE & HOSPITAL
453 Selkirk Ave. Winnipeg.
Phone: St. John 1772.

ВЖЕ Є!
Гумористичний Калєндар
BICZA BOZEGO 1915 ціна з пересилкою 30с.
КИПЕНЬКОВИЙ КАЛЄНДАР З ПОТЕСОМ 10с.
В ОПРАВІ і ОЛІВЦЕМ 25с.
КАЛЄНДАР УКРАЇНСЬКА РОДИНА з об- разками 50с.
замовленє висилаєть.
RUSKA KNYHARNIA
850 Main St Winnipeg, Ma

Пролетарі всіх країн
J. J. P. Box 2
ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО
РІК VII.
Нов
Упадок Варшави
ви неминучий
РОСІЙСЬКИЙ ФРОНТ
ПРОРВАНИЙ.
Відень. — через Бер- Амстердам. — 9 січня. Насіли тут донесєнє упадок Варшави є нем- чий. Австрійський уря- став мабуть від свого нїка, Німеччини, зап- не, що їх війська зай- стоголиця Польського ілівства в протягу кі- днів.
ВІСТІ З ОБОХ СТО- потверджують, що здобули в минулий чє багато російських пі- них фортифікацій і що сіяні пофнули ся на ліній віддалєну лиш- малй від Варшави.
Німці прорвали росій- фронт вбвиши ся в- кльном
З півночі Варшава загрожєна; Німці ата- там нагло з цілою сна- посувають ся вперед
Нові сильні ати Німців.
Лондон. — 12 січня жї німецькі сила агро- ні — в Альзациі сп- французський похід в- В Аргонах Німці те- тепер сильну офєн- то з добримй успіхам- они повідомляють. До- ту, що они пісєлали в- стрит значну поміч, вдержати Французів і зволити їм проломати- цьких ліній, які тепе- ходять ся наділеню- граніці та наділеню- ста Мец. В других веде ся армагний д- впрочім нема важн- змін.
Австрія, Туре на і Сєрбія
Рим. 12 січня. Чл- „Попольо Романа“, добре поінформован- пляни Австрії, ниц- приготовляючий ся а- сько-німецький ал- Сєрбію не буде зви- карною експедиція- змаганєм получєня с- рєччїною через- причім має прилуч- до них також і Болга-
Новий похід Сєрбію.
Рим. — 12 січня. пльоматичних круга- рять, що Австрія д- жує нову армію про-